

“मीठे बच्चे- एक बाबा सँग सच्चा प्रेम भएमा बाबाले तिमीलाई आफ्नो साथमा घर लैजानु हुन्छ, सबै पापहरूबाट मुक्त गर्नुहुन्छ, स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ।”

प्रश्न:- आफूले आफैलाई खुशीमा राख्नको लागि कुनचाहिँ मुख्य धारणा हुनु पर्छ?

उत्तर:- खुशीमा तब नै रहन सक्छौ, जब आफूले आफै सँग कुराकानी गर्न आउँछ। कुनै पनि चीजमा आसक्ति नहोस्। दुई रोटी पेटलाई मिलोस्, पुग्यो। यस्तो अनासक्त वृत्तिको धारणा होस् तब हर्षित रहनेछौ। ज्ञानको मनन गरेर स्वयंलाई हर्षित राख। तिमी कर्मयोगी हौ। कर्म गर्दा, घरको काम गर्दा, खाना आदि खाँदा पनि बाबालाई याद गर। स्वदर्शन चक्र बुद्धिमा घुमिरह्यो भने धेरै खुशी रहन्छ।

गीत:- न वह हमसे जुदा होंगे...

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। यो हो बच्चाहरूको वा आत्माहरूको आफ्नो परमपिता परमात्मा सँग रूहानी मुहब्बत (प्रेम)। यो रूहानी प्रेम केवल तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूको नै हुन्छ। तिमीले आफूलाई आत्मा निश्चय गछौ। जब भन्छन् आत्मा सो परमात्मा, यदि त्यसो हो भने आत्माले कस सँग प्रेम गर्ने। प्रेम हुन्छ बच्चाहरूको बाबा सँग। पिता, पिताको प्रेम हुँदैन। अहिले तिमीले बुझेका छौ- हामी आत्माहरू आफ्नो परमपिता परमात्मा सँग प्रेम जोडिरहेका छौ। यो प्रेमले नै तिमीलाई साथमा लैजान्छ। तिमी रूहानी प्रेम बाबा सँग राख्छौ, त्यसैले कष्ट पनि सहन गर्नु पर्छ। सारा दुनियाँ, घरका आफन्त आदि सबै दुश्मन बन्न पुग्छन्।

बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- पतित-पावनी गंगा होइन। मनुष्यहरू पावन हुने ख्यालले गंगा वा जमुनाको तटमा हरिद्वार, काशीमा गएर बस्छन्। मुख्य स्थान यी दुई हुन्। भन्दछन्- हे पतित-पावनी गंगा। अब त्यो गंगाले त सुन्दैन। सुन्नेवाला एक पतित-पावन बाबा नै हुनु हुन्छ। अहिले तिमी उही बाबाको सम्मुख बसेका छौ। बाबा बताइहनु भएको छ- तिमी पावन कसरी बन्छौ। पानीको गंगाले कहाँ भन्छ र- मलाई याद गर्नु भन्थो भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म प्रतिज्ञा गर्छु, यदि तिमी म बाबालाई याद गछौ भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। ग्यारेन्टी दिनु हुन्छ, गंगाले त ग्यारेन्टी दिन सक्दैन। जसरी मनुष्यहरूले रावणलाई वर्ष-वर्ष जलाउँदै आएका छन् तर रावण मर्दैन, त्यसैगरी गंगामा स्नान पनि जन्म-जन्मान्तर गर्दै आएका छन् तर पतितबाट पावन कोही बन्दैनन्। पटक-पटक स्नान गर्न गइरहन्छन्। एक पटक पावन बन्यो भने फेरि स्नान गर्न किन जान्छन्? कति मेला लाग्छन्। त्यस मेलालाई कुनै आत्मा-परमात्माको संगम भनिदैन। भक्ति मार्गमा मेलामा भिड लाग्छ। अहिले तिमीले बाबा सँग बुद्धियोग लगाउँछौ। तिमीलाई थाहा छ- हामी आत्माहरू आशिक बनेका छौ। आत्माले नै भगवानलाई याद गर्छ शरीरद्वारा। बाबा भन्नुहुन्छ- म पनि यस शरीरद्वारा तिमीलाई पढाइरहेको छु, त्यसैले सदैव बाबालाई याद गरिराख। बाबा भन्दा स्वर्ग अवश्य याद आउँछ र आफ्नो मुक्तिधाम घर पनि याद आउँछ। मुक्तिलाई निर्वाणधाम पनि भनिन्छ।

यो हो साकारी दुनियाँ। जबसम्म आत्माहरू यहाँ आउँदैनन्, तबसम्म साकारी दुनियाँ कसरी बढ्छ? आत्माहरू निराकारी दुनियाँबाट आउँछन्। मनुष्य सृष्टि बढ्दै जान्छ। कोही सम्झन्छन् स्वतः बढ्दै रहन्छ। तिमीलाई थाहा छ- आत्माहरू यहाँ आउँछन्, वृद्धि भइरहन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा भएको छ- स्वीट होम शान्तिधाम हो। शान्तिलाई

धेरै मानिसहरूले मन पराउँछन्। तिमीलाई थाहा छ- शान्तिधाम त हाम्रो परमप्रिय परमात्माको घर हो। विदेशबाट स्वदेशमा फर्कन्छन् भने भन्छन् हामी आफ्नो स्वीट होम स्वदेशमा जान्छौं। जहाँ जन्म लिइन्छ, त्यो देश प्यारो लाग्छ। भन्दछन्- हामीलाई स्वीट होम (जन्मभूमिमा) लैजाऊ। मानौं ऊ मन्यो, आत्मा त गयो। फेरि शरीरलाई यहाँ ल्याएर समाप्त गर्छन्। सम्झन्छन्- आफ्नो देशको माटो आफ्नै देशमा जाओस्। नेहरू मर्दा उनको खरानी हेर कहाँ-कहाँ लिएर गए! खेतहरूमा पनि खसाले। सम्झन्छन् खेती राम्रो हुन्छ। तर हरेक चीजलाई उनीहरूले जति नै मान दिऊन्, पुरानो त अवश्य हुनु नै छ। कति कष्ट सहन गरिरहेका छन्! पिताको ठेगान छैन। तिमी बाबालाई चिनेर बाबा सँग वर्सा लिइरहेका छौ। त्यसैले दिल हुन्छ मित्र सम्बन्धी आदिलाई पनि स्वर्गवासी बनाऊं। कसैलाई तिमी भन- स्वर्गवासी बन्न चाहनु हुन्छ? भन्नेछन्- तिमी मार्न चाहन्छौ कि क्या हो! तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- श्रीमत अनुसार हामी श्रेष्ठ स्वर्गवासी बनिरहेका छौं। देही-अभिमानी बन्नमा धेरै मेहनत लाग्छ। घरी-घरी देह-अभिमानमा आएर बाबालाई भुल्छौ। अहिले तिमी सम्मुख बसेका छौ। जान्दछौ- हामी आफ्नो परमपिता परमात्माको पासमा आएका छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- पहिले कहिले मिलेका थियौ? तब झट्ट भन्छन्- हो बाबा हामी ५ हजार वर्ष पहिले मिलेका थियौं। यो तिम्रो गुप्त अक्षर हो। अरू कसैले कपी (नक्कल) गर्न सक्दैन। हुन त कृष्णको भेष धारण गर्छन्, भन्दछन्- म आएको छु स्वर्गको स्थापना गर्न। तर ५ हजार वर्ष पहिला पनि स्वर्ग स्थापना गरेको थिएँ- यो भन्न सक्दैनन्। तिमीले नै भन्दछौ- बाबा, ५ हजार वर्ष पहिला हामी हजुर सँग वर्सा लिन आएका थियौं। हजुरले राजयोग सिकाउनु भएको थियो। यो आत्माले भन्छ, यस शरीरद्वारा। आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर बाबालाई याद गर्नु छ। यसमा सर्वव्यापीको त कुरै छैन। ब्रह्मा अवश्य साकारमा हुनु पर्छ, जसद्वारा परमपिता परमात्माले सृष्टि रचनुहुन्छ- यो पनि सम्झदैनन्।

पतित-पावन बाबा आएर उनै देवी-देवतालाई पावन बनाउनु हुन्छ। बाबा नै स्वर्गको रचयिता हुनु हुन्छ। त्यसैले अवश्य स्वर्गमा मनुष्य चाहिन्छ। बाबा आएर तिमीलाई स्वर्गको द्वार बताउनु हुन्छ। तिमी प्रयास गर्छौं हामी नर्कवासीलाई स्वर्गवासी बनाऔं। कुनै ठूलो मानिसलाई सिधै तपाईं पतित नर्कवासी हुनु हुन्छ भन्यौ भने त कति रिसाउँछन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी नर्कबाट निस्किएर स्वर्गमा गइरहेका छौं। अहिले हामी संगमवासी हौं। हामी आत्माहरू अब गइरहेका छौं- यस शरीरलाई छोडेर बाबाको साथमा, बाबाको घर। यो हो तिम्रो रूहानी यात्रा। बाबाको यादमा रहनु छ। सम्झन्छौ- यो शरीर जहिलेसम्म रहन्छ, यात्रा चालू छ। कर्म पनि त गर्नु छ। ठिकै छ, खाऊ, पिऊ, खाना पकाऊ। जति समय मिल्छ बाबालाई अवश्य याद गर्नु छ। अफिसमा बस्छौ, हेर फुर्सत छ भने बाबाको यादमा बस। धेरै कमाई छ। ट्रेनमा यात्रा (सफर) गर्छौ, त्यस समय त कुनै काम हुँदैन। बसेर बाबालाई याद गरिराख। अब हामी बाबाको पासमा जाँदै छौं। बाबा परमधाम देखि हामीलाई लिन आउनु भएको छ। ठीक छ, साँझ घरको भोजन आदि पकाउँछौ भने पनि एक-अर्कालाई याद दिलाऊ- आऔं, हामी आफ्नो बाबाको यादमा बसौं। प्वाइन्ट पनि एक-अर्कालाई सुनाऊ। हामी स्वदर्शन चक्रधारी हौं। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी लाइट हाउस पनि हो, मार्ग बताउँछौ। उठ्दा, बस्दा, हिँड्दा तिमी लाइट हाउस हो। एक आँखामा मुक्ति, अर्को आँखामा जीवनमुक्ति। स्वर्ग यहीं थियो। अहिले छैन। अहिले त नर्क छ। बाबाले फेरि स्वर्ग स्थापना गरिरहनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई फूलजस्तै बनाउँछु। फेरि तिमी गएर महारानी, पटरानी बन्छौ। खद्दरकी रानी नबन्नु।

तिमी १६ कला सम्पन्न बन्नु छ, १४ कला होइन। श्रीकृष्ण १६ कला थिए। तिमी बच्चीहरूले कति व्रत-नियम आदि राख्थ्यौ! ७ दिन निर्जल रहन्थ्यौ, कति मेहनत गर्थ्यौ! तर कृष्णपुरीमा जान सकेनौ। अहिले तिमी कृष्णपुरी स्वर्गमा यथार्थमा जानको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। कृष्णलाई द्वापरमा लैजानाले स्वर्गको बारेमा कसैलाई थाहा हुँदैन। वास्तवमा ७ दिनको अर्थ के हो, त्यो तिमी अहिले जान्दछौ। बाबा बाहेक अरू कसैलाई याद गर्नु छैन। बाँकी निर्जल आदिको कुनै कुरा छैन। बाबालाई याद गर्नाले तिमी बाबाको पासमा जान्छौ। बाबा फेरि स्वर्गमा पठाउनु हुन्छ। व्रत-नियम राखेर तिमी कति दिन भोकै मर्छौ! जन्म-जन्म कति मेहनत गर्छौ! प्राप्ति केही पनि भएन। अहिले तिमीलाई त्यसबाट छुटाएर सद्गति मार्गमा लैजान्छु। तिमीले भन्दछौ— बाबा, कल्प पहिला पनि हजुर सँग मिलेका थियौ, स्वर्गको वर्सा लिन। बाबा भन्नुहुन्छ— कदम-कदममा राय लिइराख। सबै हिसाब-किताब सोध। बाबा राय दिइरहनु हुने छ। ठीकै छ, तिमी आफ्नो काम-धन्धा आदि गर्दै गर। फेरि पनि बाबा राय दिइरहनु हुन्छ। देख्नुहुन्छ— यो धेरै धन्धामा घुसिसकेको छ तब राय दिनु हुन्छ। किन यति टाउको दुखाउँछौ? कति समय तिमी बाँच्छौ? पेटले त एक-दुई रोटी माग्छ। त्यसबाट गरिब पनि चल्छन् भने धनवान् पनि चल्छन्। धनीहरूले राम्रो सँग खान्छन् फेरि रोगी पनि बन्छन्। भीलहरू (आदिवासी) हेर कति बलिया हुन्छन्! उनले खान्छन् के! कति काम गर्छन्! आफ्नो कुटियामा उनीहरू खुशी रहन्छन्। त्यसैले यस समय तिमीहरूले अरू सबै आशा छोडिदिनु पर्छ। दुई रोटी मिल्यो, पेट भरियो, बाबालाई याद गर्नु छ। तिमी हौ रूहानी बच्चा, परमपिता परमात्मा माशूकको आशिक बनेका छौ। जति बाबालाई याद गर्छौ त्यति विकर्म विनाश हुन्छ र जसलाई याद गर्छौ उहाँ सँग गएर मिल्नेछौ। कतिले चाहन्छन् साक्षात्कार होस्, यो होस्। बाबा भन्नुहुन्छ— घरमै बसेर पनि तिमीलाई हुन सक्छ। शिवबाबालाई याद गर्नाले तिमीलाई वैकुण्ठको साक्षात्कार हुन्छ, कृष्णपुरी देख्नेछौ। यहाँ त बाबाले तिमीलाई वैकुण्ठको मालिक बनाइदिनु हुन्छ। केवल साक्षात्कारको कुरा होइन। मलाई याद गर किनकि म आएको छु तिमीलाई लैजान। शिवबाबालाई याद गर्नु छ। उहाँ नै कृष्णपुरीको मालिक बनाउनेवाला हुनु हुन्छ। कृष्णले त बनाउँदैनन्। शिवबाबालाई याद गर्नाले तिमीलाई वैकुण्ठको बादशाही मिल्छ। अहिले उहाँ परमधाम देखि आउनु भएको छ। अवश्य आउनु भएको थियो, तब त यादगार मन्दिर बनेको छ नि। शिवका मन्दिर छन्। शिवजयन्ती पनि मनाउँछन् हैन! तर उहाँ कसरी आउनु हुन्छ— यो कसैलाई पनि थाहा छैन। कृष्णको तनमा त आउनु हुन्न। कृष्ण हुन्छन् नै सत्ययुगमा। शिवका धेरै भव्य मन्दिर छन्। कृष्णका यति भव्य छैनन्। सोमनाथको मन्दिर कति विशाल छ! कृष्णका मन्दिरमा राधे-कृष्णलाई धेरै गहना लगाएको देखाउँछन्। शिवका मन्दिरमा कहिल्यै गहना देख्ने छैनौ। अब उहाँ शिवबाबा त ठूलो महलमा रहनु हुन्न। श्रीकृष्ण रहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म महलमा रहन्न। तर भक्तिमार्गमा कति भव्य हीरा-जुहारतको मन्दिर बनाएका छन्! जसलाई शिवबाबाद्वारा स्वर्गको वर्सा मिलेको छ, उनीहरूले उहाँका मन्दिर यति उच्च बनाएका छन्। यादगारको लागि कति ठूलो मन्दिर बनाएका छन् भने उनीहरू स्वयं कति धनवान् होलान्! मन्दिर धेरै राम्रो बनाउँछन्। बम्बईमा बाबुरीनाथमा शिवको मन्दिर छ। लक्ष्मी-नारायणको माधव बागमा छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउँछु, त्यसैले भक्तिमार्गमा तिमी कति भव्य मन्दिर बनाउँछौ, तर अहिले हेर कसरी झुपडीमा बसेको छु। तिमी पनि नाम प्रख्यात हुनु छ। तिमीलाई थाहा छ— हाम्रो फेरि मन्दिर बन्छ। हाम्रो शिवबाबाको पनि धेरै मन्दिर छन्, कमाल छ। जसले सोमनाथको मन्दिर बनाएका थिए, उनीहरू कति धनवान् होलान्! अहिले त कति गुप्त छु! कसैलाई थाहा

२०७५ पौष १६ सोमबार ३१-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

छैन। तिमीले चिनेका छौ फेरि कसरी शिवबाबाको मन्दिर बनाउनु पर्छ। भक्तिमार्गमा आउँछौ। मम्मा-बाबा जो पहिलो नम्बरमा पूज्य बन्छन्, वैकुण्ठको मालिक बन्छन्, फेरि पहिला-पहिला पुजारी बनेर मन्दिर पनि उनीहरूले नै बनाउनु छ। दिलमा आउँछ नि- हामी नै पुजारी बनेर मन्दिर बनाउनेछौं। यस्तो-यस्तो कुरामा रमण गर्नाले फेरि यो पुरानो दुनियाँ भुलिन्छ। आपसमा पनि यस्तो-यस्तो कुरा गर्नु पर्छ, जसले गर्दा तिमीलाई खुशी धेरै रहन्छ। आफू सँग कुराकानी गर।

परम आत्मा बसेर तिमी आत्माहरूलाई रिझाउनु हुन्छ। यस ज्ञानले हर्षित बनाउनु हुन्छ। तिमीले भन्दछौ- हामी कल्पपछि फेरि आएका छौं। अनेक पटक बाबा सँग मिलेका हौं। वर्सा पाएका हौं। आपसमा यस्ता-यस्ता कुरा गर्नु पर्छ। फेरि तिमी कर्मयोगी पनि हौ। ठीक छ, घरमा खाना आदि पकाऊ, खुशी रहन्छ। तिमी ८४ जन्मको इतिहास-भूगोललाई जान्दछौ। हामी अहिले ब्राह्मण बनेका छौं फेरि देवता बनेर राज्य गर्नेछौं। पुजारीबाट पूज्य बन्नेछौं। फेरि महल आदि बनाउनेछौं। आफ्नै इतिहास-भूगोल सुनाउँदै गर। हाम्रो इतिहास-भूगोलले कसरी चक्र लगाउँछ, यसलाई नै स्वदर्शन चक्रधारी भनिन्छ। तिमी तीनै लोकलाई जान्नेवाला हौ। तिम्रो ज्ञानको नेत्र खुलेको छ। यो चक्र याद गरेर तिमीलाई धेरै खुशी हुनु पर्छ। बाबालाई पनि खुशी रहन्छ। अहिले तिमी सेवामा उपस्थित छौ। तिमी सेवाधारीहरूको मन्दिर फेरि पछि भक्तिमार्गमा बन्छन्। अहिले म तिमी बच्चाहरूको सेवामा आएको छु। तिमीलाई स्वर्गको पूरा वर्सा दिन आएको छु। जति जसले पुरुषार्थ गर्नेछ, त्यस अनुसार स्वर्गको मालिक बन्छ। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) हिँडा-डुल्दा प्रकाश स्तम्भ (लाइट हाउस) बनेर सबैलाई मार्ग बताउनु छ। सबै आशा छोडेर एक बाबाको यादमा रहनु छ। बाबा सँग राय लिइरहनु छ।
- २) ज्ञानको कुरामा नै रमण गर्नु छ। आफै सँग कुरा गर्नु छ। स्वदर्शन चक्र फिराउदै सधैं हर्षित रहनु छ।

वरदान:- श्रेष्ठ स्वमानको सीटमा रहेर सबैलाई सम्मान दिने सर्वको माननीय भव

सदा आफ्नो श्रेष्ठ स्वमानमा स्थित रहेर, निर्मान बनेर सबैलाई सम्मान दिदै जाऊ। यो दिनु नै लिनु बन्छ। सम्मान दिनु अर्थात् त्यस आत्मालाई उमंग-उल्हासमा ल्याएर अगाडि बढाउनु। सदा स्वमानमा रहनाले सर्व प्राप्ति स्वतः हुन्छ। स्वमानको कारण विश्वले सम्मान दिन्छ र सबैद्वारा श्रेष्ठ मान प्राप्त गर्ने पात्र, माननीय बन्छौ।

स्लोगन:- जसले सबैलाई रिगार्ड दिन्छ, उसको रिकर्ड स्वतः ठीक हुन्छ।

नोट:- आज बाबा मिलनको दिन हो। भोलि नयाँ साल २०१९ आरम्भ (अंग्रेजी सम्वत अनुसार)।

जनवरी महिना हामी ब्राह्मणहरूको लागि विशेष तपस्या महिना हो।